

גָּלִידְבָּרֶת לְעֵדוֹן בְּפֶרְשָׁת הַשְׁבָּרָע
עֲרוֹכִים בַּיָּדִי נַחֲמָה לִיבּוּבִיךְ שָׁנָה רִאשׁוֹנוֹ

פרק ל"ב

פרק כ"ב תsha

א. דעות שווגות לאחמים ולמפרשים בעניין חטא העגל - מהו?
קרה: רשות לפסוק א'; ד. ד"ה אלה אלהיך; ז. ד"ה שחת עמר.
רמב"ן: " א. ד"ה אשר ילכו לפנינו -- עד את תועבותם לעינייהם ולא
יסקלוהו"; ד. ד"ה אלה אלהיך ישראל.
ראב"ע: הקדתו לפפרק זה/ אמר אברהם הטהבר/ עד לא האמנתם בי מרייתם
מעלטם.

ר. יהודת הלוי: הכוויל מאמר א. סעיף ז".
ביז' השתדלו החכמים הנ"ל ללמד זכות על ישראל וכיצד בארו את חטא העגל?

ג. האברבגאל טקלה: איך אהרן קדוש השם מלאו לבו לעשות פסל מסכה להכשיל בו
ישראל ואיככה נביא קדוש אלוקים היה חוטא ומחטיא את הרבים?
סנה עונדים לשאלה זו המפרשים הנ"ל/המודאים בשאלה א./?
קרה גם רשות לפסוק ב.ד.ח. ד"ה חג לה. מחר; ספורנו ח. רמב"ן ח. ד"ה
וירא אהרן; כ"ב ד"ה אתה ידעת; דעת זקנים מפעלי התוספות ב.
ד"ה ספרקו; ד. ד"ה ויזכר מדרש רביה מצוה ל"ז ב': ומשה היה
סבורשיה היה אהרן שוטף עטמו והיה בלבב עלייו, אמר לו הקב"ה:
"סנה יודע אני כוונתו של אהרן, איך היה לטובך. משל לבן
מלחכים שזה דעתו עלייו ונמל את הצרון לחדר בית אביו. אמר לו
פדרוגו: אל תיגע עטך, חיקך, אני משליט בריח על
לו: יודע אני הייך היה כוונתך, חיקך, אני משליט בריח על
פלטינן"שי לא-אתה"ך בשעה שאמרו ישראל לאחתיים עשה לנו
אלחיהם" אמר להם: ספרקו נזמי הזהבי אמר להם: אני כהן ואני אעשה
אותו ואקראי לפנינו" והוא לא נתעפק אלא לעקבן עד שיבוא משה.
אל הקב"ה: יודע אני הייך היה כוונתך, חיקך, אני משליט
על קרבנותיהם של בני אבא אה"ה, שנאמר/שמעות כ"ח א./; אתה
הקרב אליו את אהרן אחיך... לכהנו לי".

ג. מה קלה לרשות:

1. ג. ד"ה את נזמי
2. ו. " לzechak
3. ז. " שחת עמר
4. י"ב " על הרעה.

ד. ט. קלה ערף.

מה בין רשות לפורנו לראב"ע/עד כי כן כתוב// בפרשן הבטווי הזה?

ה. י"א. למה ה. יקרה אפק.
מה ההתמה טמウרד פסוק זה וכיצד תרצו המפרשים: רשות, ספורנו, אברבגאל?
אברבגאל: ---הלא ידעת שהוצאת איזם מצרים עיר מלאה גלוילים
אשר שם היו מלומדים בכל התועבות האלה... ומהצרים עובדי
טלאים הם ומהם למדו. לפיכך אמר: "אשר הוצאת מצרים", זאמן
"בכח גודל וביד חזקה" יראה שהם לא היו דוגמים לצאתם
ושבעל ברכם הוציאם בכחו הגדל ובוררוו הטעינה ואם הוצאה
אותם מתוך הגולולים והעבוזות הזרות, למה יקרה אפק, אם חזון
לעשותם, כי ההרגל נעשה בהם טבע שניי...."

ו. בירושמי שקלים פרק א. הלכה א. נאמר: ר. יהודת בן פזי בשם רבינו: הן נקרה
ולא נבעת? לסתובת/שמעות ליה כ"ב/על נדייב לב האביאו לרעיה/שמעות ל"ב ג/
ויתפרק כל העם."

באר את הרעיון הכלול בדבריו ובמה דברים אלה אקטואליים בימינו!